

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Костинброд, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОСТИНБРОД, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Аксиния Б. А.а

при участието на секретаря Мария Г. Гергинова
като разгледа докладваното от Аксиния Б. А.а Гражданско дело №
20221850100527 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявен иск от Д. А. П., ЕГН ***** от гр. Х., чрез адв. П. / не е посочена АК / против „ЮРОСПИЙД” ООД, ЕИК : ****, със седалище и адрес на управление: с. П. представлявано от Д. С. Р. и И. Ц. И.ов – управители със сочени : цена на иска в общ размер : 1 000.00 / хиляда / лева и правно основание : чл.215 ал 1 от КТ – 500.00 / петстотин / лева - представляващи частичен иск за неизплатени трудови възнаграждения, основни или допълнителни, по чл. 121а от КТ за месец април 2021 г. и 500.00 / петстотин / лева - представляващи частичен иск за неизплатени трудови възнаграждения, основни или допълнителни, по чл. 121а от КТ за месец юли 2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 24.06.2022 г. до окончателно изплащане на вземането.

Ищецът в обстоятелствената част на исковата молба твърди, че е сключил Трудов договор с ответника № 157 / 30.08.2020 г., с който е приел да работи като шофьор на товарен автомобил, международни превози. Договорът е бил прекратен на 30.08.2021 г.

Сочи се още, че със Заповед № 274 / 01.09.2020 г. същият е бил командирован в страни от Европейския съюз или съседни на България

държави, като си е изпълнявал добросъвестно и точно задълженията и всеки месец е бил командирован извън територията на Р България, за различни периоди от време, вкл. надвишаващи тридесет дни.

През последните 7 / седем / месеца ищецът е управлявал товарен автомобил, с рег. № СВ 98 63 НН. Ищецът твърди, че на 26.02.2021 г. ответникът е бил издал формуляр „Detachment de travailleur en France“ / „Командироване на работници във Франция“ /, в който е посочено в графата – / брутна почасова ставка на заплащане, прилагана по време на командировката / сумата от 11 евро на час, тъй като във Франция минималната ставка за такава дейност е 10.75 евро.

Ищецът твърди, че за месец април 2021 г. са начислени, но не са му изплатени 1 620.00 евро, посочени като командировъчни, начислени от ответника / работодателя / по ведомости за заплати, но неизплатени. Същите са твърде занижени и не отговарят на чл. 121а ал. 4 от КТ, като за месец април такива въобще не са му били платени, както и за месец юли 2021 г. същият сочи, че ако не е била приложена разпоредбата на чл. 121а ал. 4 от КТ, то е следвало да намери приложение Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина/ в сила от 01.07.2004 г. /.

С оглед на гореизложеното ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответникът да му заплати сумата от 500.00 / петстотин / лева - представляващи частичен иск за неизплатени трудови възнаграждения, основни или допълнителни, по чл. 121а от КТ за месец април 2021 г. и 500.00 / петстотин / лева - представляващи частичен иск за неизплатени трудови възнаграждения, основни или допълнителни, по чл. 121а от КТ за месец юли 2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 24.06.2022 г. до окончателно изплащане на вземането. Претендират направените разноси по делото.

В съдебно заседание от 11.12.2023 г. с молби вх. № 5192 / 02.11.2023 г. и № 5990 / 08.12.2023 г. упълномощеният защитник на ищеца – адв. П. – АК - Хасково е поискал отвод на съдебния състав на основание чл. 23, във вр. с чл. 22 т. 1 - 6 от ГПК / дори не е конкретизирано точното основание /, като излага доводи, че с Определения на СОС са били отменени незаконосъобразни действия на съдията – докладчик, както и че съдията не е обективен арбитър. Ответната страна е взела становище съдът да остави без уважение искането за

отвод на настоящия съдебен състав, като сочи, че има само голословни твърдения, но не и доказателства.

Съдът е намерил, че не са налице основанията за отвод посочени в разпоредбата на чл. 22 ал. 1 т. 6 от ГПК и не си е направил отвод.

В съдебно заседание ищецът редовно призован не се явява, не се явява и упълномощеният му защитник - адв. П. – АК - Хасково, но същият е депозирал молба, с която иска отвод на съдията – докладчик и оспорва заключението на допусната съдебно – счетоводна експертиза, като поставя излишни въпроси към вещото лице / знае ли, че носи наказателна отговорност ?, Как е установил твърдяното заплащане по сметка на работника ? и др. /.

В съдебно заседание ответникът редовно призован, представлява се от упълномощените си защитници – адв. Цанкова – САК и адв. М. - САК, които оспорват така предявените искове, като излагат подробно доводите си в писмена защита, депозирана в срок.

Съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и на основание чл. 235 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна :

Не се спори между страните, че ищецът е сключил Трудов договор с ответника № 157 / 30.08.2020 г., с който е приел да работи като „Шофьор на товарен автомобил международни превози“, като за управление му е била поверена композиция – влекач с рег. № СВ 98 63 НН, с ремарке рег. № СВ 18 26 ЕА. Договорът е бил прекратен със Заповед № 189 / 30.08.2021 г. на основание чл. 326 ал. 1 от КТ.

От приложената като доказателство Заповед № 75 от 10.01.2021 г. е видно, че на основание чл. 121 от КТ ищецът е бил командирован за изпълнение на международен превоз на товари в рамките на Европейския съюз, за периода от 10.01.2021 г. до 30.12.2021 г., като при командироването същият е бил запознат с всички условия при командироването, включително и финансови условия, приложими нормативни изисквания, заповеди и указания на работодателя.

Като доказателство по делото е приложена и длъжностна характеристика на Д. А. П. / л. 142 – 152 /, както и Инструкция № 5 за водачите на тежкотоварни автомобили, собственост на „Юроспийд“ ООД за противодействие и недопускане на нелегални имигранти на борда на

превозното средство.

От приложеното командировъчно досие на ищеца / л. 53 / е видно, че работодателят му – настоящият ответник за месец април 2021 г. е начислил и изплатил на ищеца сумата от 507.21 лева, а за месец юли 2021 г. е изплатил сумата от 505.55 лева / л. 54 /.

Като доказателство е приложено писмено искане от 21.05.2021 г. / л. 55 / подписано лично от ищеца, с което същият дава съгласие „Юроспийд“ ООД да удържи от brutното му трудово възнаграждение сумата от 2 427.49 лева.

Като доказателство е приложено писмено искане от 30.08.2021 г. / л. 56 / подписано лично от ищеца, с което същият дава съгласие „Юроспийд“ ООД да удържи от brutното му трудово възнаграждение сумата от 1 366.52 лева.

Приложени са като доказателство и фишове от страна на ищеца от месец януари 2021 г. до месец юли 2021 г., с които вещото лице се е запознало, както и с другите приложени писмени доказателства.

С молба вх. № 8 / 03.01.2023 г. / л. 203 / ищецът прави на основание чл. 214 от ГПК увеличение на така предявения иск, като същият да се счита предявен за месец април 2021 г. от 500.00 лева за сумата от 4 184.17 лева, а за месец юли 2021 г. за сумата от 500.00 лева за сумата от 4 550.21 лева. В съдебно заседание от 27.03.2023 г. съдът е оставил без уважение така направеното изменение на така предявения иск, но с Определение № 947 / 11.08.2023 г. постановено по в. ч. гр. д. № 468 / 2023 г. по описа на СОС съдът е допуснал така поисканото изменение на предявения иск, като е допуснал увеличение на иска за месец април 2021 г. от 500.00 лева на 4 184.17 лева, за вземането за месец юли 2021 г. от 500.00 лева на 4 550.21 лева.

Но с Определение № 395 / 04.05.2023 г. постановено по ч. гр. д. № 292 / 2023 г. по описа на СОС, съдът е указал на ищеца, че настоящото производство не е бързо, тъй като се претендира обезщетение при командировка / чл. 215 ал. 1 от КТ /.

От показанията на разпитания по делото свидетел Велизар Пламенов Драгомиров, които съдът кредитира се установи, че ищецът е бил запознат с всички изисквания към дейността му, бил е инструктиран, за което е положил подпис. От показанията му стана ясно, че по време на командировката на ищеца са били наложени глоби, които съответно се заплащат на място, а впоследствие същият е сключил споразумение с ответника сумата да му бъде

удържана от командировъчните.

От заключението на изслушаната по делото съдебно – счетоводна експертиза на в.л. Л. Л., което се възприема от съда като компетентно и правилно дадено се установи, че размерът на брутното трудово възнаграждение на ищеца за месец април 2021 г. е 653.65 лева, като нетното му възнаграждение е 507.21 лева, а за месец юли 2021 г. е 651.50 лева, като нетното му възнаграждение е 505.55 лева, като същите са изплатени по личната банкова сметка на ищеца. Също така се установява, че дължимите командировъчни са начислени съобразно командировъчната заповед, както следва :

- за месец април 2021 г. - в размер на 1 922.43 € или 3 759.94 лева, като на 28.05.2021 г. и на 25.06.2021 г. по лична сметка на ищеца е преведена сумата от 4 169.86 лева, представляваща командировъчни за месеците март и април 2021 г. От нея сумата в размер на 1 332.45 лева е сумата отнасяща се за командировъчни на ищеца за месец април 2021 г., която е остатъка от разликата между начислените командировъчни и удържката.
- за месец юли 2021 г. - в размер на 1 084.94 € или 2 121.96 лева, като на 01.10.2021 г. по лична сметка на ищеца е преведена сумата от 2 061.79 лева. От нея сумата в размер на 755.44 лева е остатъка от разликата между начислените командировъчни за месец юли 2021 г. и удържката.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи :

Съгласно чл. 215 КТ при командироване работникът или служителът има право да получи освен брутното си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари при условия и размери, определени от Министерски съвет. По силата на тази законова делегация с ПМС № 72/1986 год. / Д.В. бр.11/1987 год./ е приета Наредбата за командировките в страната; С ПМС №115/2004 год. /Д.В. бр.50/2004 год./ е приета Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина; С ПМС №40/02.07.1987 год. е приета Наредба за служебните командировки на шофьорите и стюардесите в чужбина при международни автомобилни превози на товари и пътници. /НСКШСЧМАПТП/. Съгл. пар.1 от Заключителните разпоредби на НСКШСЧМАПТП, тази наредба се прилага от всички стопански

организации, които имат собствени автомобили и автобуси и извършват международни превози. С решението по гр.д. №3592/2008 год. на ВКС, I-во г. о. е прието, че когато командироването в чужбина е извършено на шофьори от стопански организации, които разполагат със собствени автомобили и автобуси и извършват международни превози, приложима е НСКШСЧМАПТП, а не Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, така и Решение № 350 от 13.07.2010 г. по гр. д. № 130/2009 г. по описа на III г. о., ВКС.

От събраните по делото доказателства се установява, че за периода от 10.01.2021 год. до 30.12.2021 год. ищецът е бил командирован. Въз основа на изложеното по - горе на ищеца се дължи заплащане на обезщетение по реда на чл. 215 КТ определена съобразно НСКШСЧМАПТП, тъй като видно от справка за актуално състояние на дружеството – ответник, същото осъществява търговска /стопанска/ дейност свързана с превоз на пътници и товари в страната и чужбина и разполага със собствени тежкотоварни автомобили, с което попада в хипотезата на пар.1 от Заключителните разпоредби на НСКШСЧМАПТП.

Разпоредбата на чл. 8 от НСКШСЧМАПТП предвижда, че на шофьорите извършващи международни превози на товари и пътници се изплаща единна ставка в размер на 35 щатски долара на ден - за единична езда, каквато е в настоящия случай, доколкото не се установи ищецът през посочения период да е работил с друг шофьор като двойка и да са се комбинирали при управлението на тежкотоварния автомобил. Ето защо следва да се приеме, че дължимата сума представляваща командировачни пари е в размер за месец април 2021 г. – в размер на 1 922.43 € или равностойността им в лева в размер на 3 759.94 лева, а за месец юли 2021 г. - в размер на 1 084.94 € или равностойността им в лева в размер на 2 121.96 лева, които се установи, че са били преведени по сметка на ищеца, с оглед на което така предявения иск с правно основание чл. 215 ал.1 от КТ е неоснователен и същият следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ищецът трябва да заплати по сметка на РС - гр. Костинброд сумата от 349.38 / триста четиридесет и девет лева и тридесет и осем стотинки / лева, представляваща държавна такса в размер на 4 % от цената на така предявените искове,

съгласно допуснатото изменение от СОС на цената на иска, а именно : за месец април 2021 г. от 500.00 лева на 4 184.17 лева, за вземането за месец юли 2021 г. от 500.00 лева на 4 550.21 лева.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК паричната сума от 1 615.00 / хиляда шестотин и петнадесет / лева, от които : 1 200.00 лева – адвокатско възнаграждение, 400.00 лева – възнаграждение за вещо лице и 15.00 лева – ДТ за частна жалба / съгласно приложен списък по чл. 80 от ГПК /.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ така предявения иск с правно основание чл. 215 ал. 1 от КТ предявен от Д. А. П., ЕГН ***** от гр. Х. против ЮРОСПИЙД” ООД, ЕИК : ****, със седалище и адрес на управление: с. П. представлявано от Д. С. Р. и И. Ц. И.ов – управители за осъждане на ответника да заплати на ищеца командировачните суми в размер на : за месец април 2021 г. - 4 184.17 лева, за месец юли 2021 г. - 4 550.21 лева / Допуснато е изменение на цената на иска с Определение № 947 / 11.08.2023 г. постановено по в. ч. гр. д. № 468 / 2023 г. по описа на СОС /, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска – 24.06.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ищецът Д. А. П., ЕГН ***** от гр. Х. **да заплати да** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – гр. Костинброд сумата в размер на 349.38 / триста четиридесет и девет лева и тридесет и осем стотинки / лева, представляваща държавна такса по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК ищецът Д. А. П., ЕГН ***** от гр. Х. да заплати на ответника ЮРОСПИЙД” ООД, ЕИК : ****, със седалище и адрес на управление: с. П. представлявано от Д. С. Р. и И. Ц. И.ов – управители направените по делото разноски в размер на 1 615.00 / хиляда шестотин и петнадесет / лева, от които : 1 200.00 лева – адвокатско

възнаграждение, 400.00 лева – възнаграждение за вещо лице и 15.00 лева – ДТ за частна жалба.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр. София в двуседмичен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Костинброд: _____